Ч. 63 Субота 18 (31) марта 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш за окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Збори ческих послів в Празі. — З'їзд адвокатів.)

Дня 26 с. м. відбули ся в Празі збори всіх молодоческих послів, щоби нарадити ся над угодовою конференциєю. Наради і ухвали тих зборів задержано в тайні. Але о скілько чеські дневники доносять, то уміркованї посли взяли і сим разом верх над радикальними. — Збори відкрив голова клюбу др. Скарда. Він представив в коротці історию падения кабінету гр. Кляриґого, спонуканого рішучою обструкциєю Чехів, котрої не спинювали і инші клюби правиці, що не мали довіря до того кабінету. Кабінет дра Віттека не був політичний і тому не входив в рахунок Чехів. Против кабінету др. Кербера ухвалено заняти таке становище, яке видасть ся ческим послам відповідне. Чеські посли почали і против того кабінету обструкцию, але відступили від неї, бо не бачили хісна з такої тактики. Мимо того чеські посли не зійшли з становища рівноправности і рівноправности ческого язика. Они не зрадили інтересів ческого народу. — Соймовий посол, Влад. Дворжак, виступив з протестом против поділу краю на національні округи на основі перестарілої конскрипциї. Посол Енґель здав відтак справу з 16 засідань мирової конференциї, і відчитав заяву дра Кербера в справі урядової мови в чисто-ческих областях, з котрої то заяви виходило, що правительство годить ся на введене ческої урядової мови в згаданих областях, а Німці принципияльно сему не противні. Чеські члени конференциї не звязались нічим супротив правительства і Німців. Они висказували на засіданях конференциї лише свої личні погляди на справу. О угоді буде рішати ческий нарід на зборах всіх своїх послів. Посол Герольд пояснив в кінци причини, задля яких чеські посли залишили обструкцию против військового закона, і заявив, що як-раз теперішна політична тактика молодоческого клюбу дає поруку, що Чехи дійдуть до своїх прав.

В понеділок зібрали ся у Відни відпоручники адвокатских палат з цілої Австриї. В імени правительства привитав відпоручників міністер судівництва бар. Спенс-Боден і промавляв за потребою згоди між судиями і адвокатами. Першим предметом нарад були внесеня о утворене сталого заступництва всіх австрийских адвокатских палат. Референт, др. Ружічка, представив практику нових процесових законів, яка витворила ся під впливом управи судівництва. Той вплив просто перемінив на ново всї закони. Зміст всіх дотичних розпоряджень міністерства судівництва був ворожий адвокатскому станови. Бесїдник поставив внесене, після котрого всї адвокатскі палати вибирали би сталу делеґацию з осїдком у Відни. Єї президентом був би кождочасний президент долїшно-австрийскої адвокатскої палати. Предложене референта принято.

Дуже горяча дискусия вивязала ся при обговореню практики судів при виконуваню нової цивільної процедури Адвокати твердять, що судиї, виконуючи закон, поступають ворожо з адвокатами і вкорочують їх права. Найбільше бесїдників жалувало ся на тайні розпорядженя міністерства судівництва звернені прямо против адвокатів. Др. Кан радив взяти ся до остаточности і поставив внесене, аби розпочати страйк. Против внесеня промавляв др. Вількош з Кракова, бо се може лиш пошкодити справі. Виводи Вількоша збивав др. Левенштайн зі Львова і заявив, що він навіть одержав поручене від львівскої палати, аби поставити внесене о урядженє страйку. Однак бесїдник не зробив сего доси, бо то річи, про котрі не говорить ся, але їх робить ся. — Передвчера ухвалив з'їзд реферат в справі установленя адвокатских коштів і резолюцию о усунене означуваня тих коштів судиєю. Окрім того ухвалено резолюцию о утворене реґуляминy адвокатских належитостий за ведене спірних справ, однак з задержанем вільної угоди о гонорар. Принято також внесеня референтів о розширене обему діланя адвокатів. Має се полягати в тім, що адвокатска інтервенция має мати в кождій области правну опіку. Порішено також домагати ся заведеня необмеженого права оборони всіма вичисленими на листї адвокатами в військовім процесї карнім. — Принято також додаткове внесене, після котрого виконуване обовязків правного обжаловуючого в справах державного скарбу має з прокураториї скарбу перейти на адвокатів. Одноголосно принято внесене, після котрого на певне число посад судиїв ріжних інстанций покликувано би кандидатів з адвокатского ста-

---

42) *Передрук заборонений.*

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Добре Боґес радив, щоби Федіме добре побілила собі лице, бо під білою краскою лице єї аж горіло від гніву і сорому. Мимо того запанувала она над своєю пристрастию і послухала приказу евнуха, бо поклонила ся низько і покірно перед Нітетісою, так як перед матірю короля та проливала сльози отверто перед очами всіх Ахеменідів.

Отанес та Інтафернес лиш на силу таїли в собі ту злість, яку викликало в них понижене їх дочки і внучки, а неодного Ахеменіда око споглядало з глубоким сочувством на нещасливу Федіму та з тихим гнївом на красну чужиницю, що займила перше місце.

Всї церемониї закінчили ся і почало ся пироване. — Перед королем лежало в золотім кошику, обложене другими овочами, величезне ґранатове яблоко, завбільшки дитиночої голови.

Аж тепер добачив він єго, став оком знатока приглядати ся рідкому, величезному овочеви, і спитав: Хто то виплекав отсе чудне яблоко?

— Твій слуга Оропастес — відповів найстарший маґ і поклонив ся низько. — Від многих літ займаю ся штукою городництва і відважив ся покласти тобі у ніг в сїм прекраснім овочи найкрасший успіх моїх трудів.

— Дякую тобі! — сказав на то король, — бо отсе ґранатове яблоко, мої приятелї, улекшить мені вибір намістника, коли підемо на війну. На Мітру, хто умів так старанно ходити коло малого деревця, той і не занедбає великої річи, яку єму повірю. Що за овоч! Чи хто видів такий? Ще раз дякую тобі Оропастесе, а що подяка короля не повинна бути лиш в словах, то іменую тебе вже нинї, на случай війни, намістником цілої держави. Так, мої приятелї, вже не довго будемо сидїти в спокою і дармувати. Перз не знає веселости без охоти до війни.

В рядах Ахеменідів понесло ся шепотом похвали.

— Побіда королеви! — залунало знову.

Забув ся борзо гнів ізза упокореної женщини; від згадок на битву, від надії на безсмертну военну славу, на вінцї побіди та від спомину минувших великих діл, став ще більший веселий настрій серед пируючих.

Король, що сего дня менше пив, як иншим разом, давав принуку своїм гостям, і рад був з гутірливої веселости і превеликої охоти своїх героїв до борби, але ще більше радувала єго чаруюча краса Єгиптиянки, що блїдша як звичайно і зовсїм упавша на силах від ранїшного напруженя та від тягару високої тияри, до котрої була не привикла, сидїла побіч него. Так щасливим як сего дня він ще ніколи не чув ся!

Та чогож єму ще недоставало, чогож мав собі ще бажати, коли єму боги до всїх скарбів, яких лиш серце могло забагати, дали ще й щастє любови? Єго уперта натура перемінила ся нїби в лагідну податливість, єго люта строгість в щиру прихильність, коли він до сидячого побіч него Бартї відозвав ся: Ну, брате, чи ти забув на то, що я тобі обіцяв? Чи не знаєш того, що нинї можеш випросити собі певно від мене призволеня на то, чого твоє серце бажає? Добре робиш; випий чарку і додай собі відваги! Але памятай, щобись не жадав чого небудь! Я нинї в такім настрою, що готов робити великі дарунки! Ах, ти хочеш тайком менї сказати, чого жадаєш? То ходи близше! Я таки вже цікавий довідати ся, чого найщасливійший молодець в цілій моїй державі так дуже собі бажає, що аж почервонїв ся при тім як дївчина.

Бартя, котрому в самім дїлї лице від зворушеня аж горіло, усьміхаючись, нахилив ся до уха свого брата, і шептаючи, розповів єму короткими словами історию своєї любови.

Сафони батько помагав боронити свого рідного міста Фокеї від Киросового войска. Сю обставину зазначив молодець умисно, казав як було поправдї, що єго мила єсть дочкою еллиньского борця з благородного роду, але замовчав[1]),

---

[1]) Закон заказував Перзам робити довги, бо довжник мусить нераз говорити неправду. Длятого погорджали они всякими грошевими інтересами, а торговлю полишали завоєваним народам. Тут

ну, при чім літа адвокатскої практики мають бути вчислені в літа служби. Ухвали з'їзду порішено предложити дорогою депутациї міністрови судівництва.

Новинки.

Львів дня 30-го марта 1900.

— **Спільний штаб ґенеральний.** Послїдне число „Дневника розпоряджень войскових“ приносить нову орґанїзацию генерального штабу для спільної армії австро-угорскої і для краевої оборони угорскої, котрі дотепер не мали свого ґенерального штабу. Цїлий штаб ґенеральний буде творити одну орґанїзацийну цїлість, але краеві оборони будуть мати від тепер в часї мира штабових офіцирів при висших командах. З австрийскої краевої оборони увійшло до нового з'орґанїзованого штабу 15 офіцирів, а з угорскої 41 офіцирів.

— **В память роковин смерти Тараса Шевченка** устроюють бурштиньскі Русини 1-го н. ст. цьвітня вечерок вокально-музикальний. Проґрама: 1) вступне слово; 2) Лисенко: „На прю“ хор мужеский; 3) Сольо гра на фортепянї; 4) Колесса: „Козаки в народних піснях“ хор мужеский; 5) декламация; 6) Лисенко: а) „Закувала зазуленька“; б) „Ой що-ж бо то за ворон“ квартет-сольо; 7) Кумановский: „Вязанка народних пісень“ сольо-гра на цитрі; 8) Лисенко: „Народнї піснї“ хор муж. Початок о год. $7\frac{1}{2}$. — Вечерок заповідае ся дуже красно, бо возьмуть в нїм участь хор Львівского Бояна і иншi визначні співаки і музики. — Чистий дохід призначений на добродійнї цїли.

— **Концерт в память Тараса Шевченка** відбуде ся в Городку в сали Ресурсиві второк 3-го цьвітня заходом городецких Русинів при співучасти „Львівского Бояна“. Проґрама концерту дуже добірна. Початок о 7-ій год. вечером. Цїни місць (не обмежаючи жертволюбивости): Крісло першорядне 1 кор. 60 сот., другорядне 1 кор, місце стояче 60 сот., а для селян і міщан 30 сотиків. Білети можна дістати в торговли п. С. Вельгана, а в день концерту при касї. Проґрами роздасть ся при вступі. Дохід з концерту призначений на будову „Народного Дому“ в Городку.

— **Огнї.** Дня 24 с. м. згоріло в Підлїсках малих пять стодол з пашою а по части зі збіжем. Загальна шкода 3.450 зр. була обезпечена на 1.350 зр. по части в „Днїстрі“ по части в Краківскім товаристві.

— **За лихву** засудив трибунал окружного суду в Тернополи Саля Балабана з Янова коло Теребовлї на два місяцї вязницї. То був павук, що добре нассав ся людий! Неодин з Долгого, з Кобиловолок та Слобідки Янівскої бідуе через него.

— **Куди злодії не доберуть ся!** До войскових маґазинів на Янівскім у Львові закрали ся оногди якісь злодії і витягнувши вертгаймівску касу на коридор, почали майструвати коло неї. Каса (тяжка, що ледве може еї двигнути чотири хлопа) містила в собі кілька тисяч зр. Але стіни еї показали ся неодоломими для злодіїв, і они, не вдіявши нічого, відійшли, здаєть ся над раном, з тим, з чим прийшли. Жовнір на вартї коло маґазинів не чув нічого. Видно злодії майстрували без стукоту.

— **Парляментарні диєти.** Є лиш чотири держави в Европі, де посли до парляменту не дістають диет, а то: Німеччина, Італія, Іспанія і Анґлія, але за то збирае ся там і мало послів. В Анґлії дійшло до того, що на 670 членів парляменту вистане дуже малесенька частина, щоби палата могла щось ухвалити. Найбільші диети платять Сполучені Держави північної Америки і Франция. Члени обох палат американьского парляменту дістають річно по 5000 долярів (20.000 К.) і кошти подорожі по 30 кр. за кождий кільометер — а то щось значить, коли возьме ся на увагу далекі сторони — крім того ще кругло 600 К на порто і папір. (Ну, в Америцї вже не жаль бути послом та й виплатять ся видатки на аґітацию!) У Франциї дістають члени сенату і палати послів (300 взглядно 584) річно по 10.000 К. і вільну їзду зелїзницями в І. клясї. Крім того есть ще звичай, що посли можуть в палатї брати собі за дармо вина, содової води, сиропу, коняку і хлїба з шинкою. (Також несогірше!) Крім того президенти обох палат дістають по 60.000 К. і вільне помешкане. (То-ж то грубо мусять коштувати їх вибори!) На Угорщинї палата панів (933 членів) не дістае нічого. (На то они й пани!), а 413 членів палати послів дістае по 4.800 К. річно, 1.600 К. на помешкане і знижену цїну їзди на зелїзницях. — Голяндия дае 50 членам першої палати, скоро они не мешкають в Газї, за кожде засїдане 22 К. і платить дорогу, а 100 членів другої палати дістають річно 4.400 К. і за подорож. — Греция платить мимо своїх клопотів фінансових за цїлу звичайну сесию 1.800 К., за надзвичайну кошти подорожі і диети після того, як довго тревае сесия, але не менше як 800 К., а не більше як 1800 К. — В Швециї висша палата не дістае нічого, а 228 членів другої палати дістають 1.600 К. за сесию і кошти подорожі, але з тим застереженем, що за кождий неоправданий день неприсутности відтягають послови по 12 К (То не дуже приемне). в Бельґії не дістае сенат нічого, а члени палати, котрі не мешкають в Бруксели, по 200 К. місячно, без коштів подорожи. Инші держави платять на днї. Румунія платить членам обох палат по 24 К. за кожде засїдане і вільну їзду зелїзницями. Австрия по 20 К. і кошти подорожи; Болгария і Швайцария по 20 К. за день і кошти подорожи. Ощадна Данїя платить лиш по 8 К. за день і кошти подорожи, але за то дае вільний білет до театру. Норвеґія дае членам стортінґу за день по 20 К., білет і 12 К. на подорож, а крім того, в случаю занедужаня, безплатну лїкарску поміч, лїки, купелї, масаж і безплатне рване зубів. Портуґалія платила давнїйше членам другої палати по 480 К. місячно, але від 1892 р. скасовано ті диети, з виїмком для кольоний; за то місцеві власти мають право платити своїм репрезентантам аж до 24 К. денно. Всї члени через цїлий час сесії можуть їздити безплатно зелїзницями і кораблями.

— **За тортури.** В Самборі закінчила ся вчера розправа, в котрій засуджено вахмайстра або як звичайно титулують з француска нїби красше „сержанта“ від тамошної поліциї Ребія на 8 і полициянів Матиґу на 7, Гречуха на 6, Копчука на 2, Ісаньского і Калиту на 1 місяць, Жепку і Кіршбавма на 6 недїль тяжкої вязницї. Згадані полициянн в страшний спосіб брали арештантів на тортури, щоби змусити їх

що тойже купецкими підприемствами доробив ся великих маетків. Він описував свому братови повабність, високе образоване і любов своєї нареченої та як-раз хотів покликати ся на сьвідоцтво Крезуса, коли Камбізес перебив ему і цїлуючи его в чоло, відозвав ся: Не говори богато, мій брате, а слухай того, що тобі твоє серце каже. Я знаю силу любови і поможу виробити тобі призволене нашої матери!

Барт я із щастя і вдячности кинув ся свому братови королеви до ніг, але той підняв его дружливо та звертаючись особливо до Нітетіси і Касандани, відозвав ся: Слухайте мої любі! Киросове дерево має випустити новий цьвіт, бо наш брат Барт я рішив ся зробити конець свому і богам немилому безжіноцтву [2]). За кілька днів поїде отсей любий молодець до твоєї вітчини, Нітетісо, та привезе з над берегів Ніля другий бісер до нашої гористої вітчини.

— Що тобі, сестро? — відозвала ся молода Атоса, заким ще Камбізес докінчив сї слова, натираючи вином чоло Єгиптиянки, котра омлївши спочивала на еї руках.

— Що тобі ся стало? — спитала сліпа Касандана, коли наречна короля за кілька хвиль пробудила ся до нового житя.

— Радість, щасте, Тахот — простогнала Нітетіс.

— Камбізес прибіг був як і его сестра упадаючій на поміч і скоро она знов опамятала ся, попросив еї, щоби она напила ся трохи вина, подав їй сам чарку і доповняючи свою оповістку говорив дальше: Барт я поїде до твоєї вітчини і привезе собі за жінку з Навкратіс над Нілем внучку якоїсь Родопіси, доньку благородного героя, що походить з хороброї Фокеї.

— Що то стало ся? — відозвала ся слїпа мати короля?

— Що тобі? — спитала весела Атоса зажуреним майже докоряючим голосом.

— Нітетісо! — відозвав ся Крезус остерігаючи свою повіренницю.

Але то остережене прийшло за пізно, бо вже золота чаша, яку Камбізес подав був своїй милій, випала їй з руки і забренїла на земли.

Очи всїх з перепудженою цікавостию споглядали на лице короля, котрий блїдий як смерть, з дрожачими устами і корчево затисненими кулаками схопив ся знову зі свого місця.

Нітетіс глянула на свого милого, як би хотїла просити его, щоби він зглянув ся на ню; але він боячись чару сего погляду відвернув голову і крикнув охриплим голосом: Боґесе, відведи жінки до їх комнат! Не хочу їх і видїти... Нехай зачинае ся запиване... Спи здорова моя мати, і стережись, щоби ти не годувала гадини кровю з під твого серця. Проси богів, Єгиптиянко, щоби они позволили тобі лїпше удавати. Слухайте приятелї, завтра виберемо ся на лови! Чашнику, дай менї напити ся! Налий до тої великої чаши; але коштуй добре, коштуй богато, бо нинї бою ся отруї, нинї перший раз! Чуеш, Єгиптиянко; бою ся отруї, а всї отруї та лїки [3]), таже то знае кожда дитина, всї отруї походять з Єгипту!

Нітетіс вийшла із сьвітлицї, більше заточуючись як їдучи. Боґес ішов з нею і наказав тим, що несли носильку, щоби спішили ся.

Прийшовши до висячих городів, передав Єгиптиянку евнухам, що мали пильнувати еї палати, а пращаючись з нею відозвав ся до неї вже зовсїм не з глубокою почестию як звичайно, але дружно і як до собі рівної, усьміхаючись при тім і затираючи руки: Нехай тобі, моя біла кіточко з над Ніля приснить ся красний Барт я та его египетска любка! Чи не маєш що переказати до красного хлопця, котрого залюбленість так тебе перепудила? — Надумай ся добре; бідний Боґес хоче тобі добра, покірний Боґес буде гризти ся, коли увидить, що горда пальма з Саісу переверне ся, Боґес вішун заповідае тобі, що борзенько вернеш домів до Єгипту або знайдеш легкий упокій в чорній земли Вавилону, добрий Боґес желає тобі спокійного сну! Май ся в гараздї, моя зломана цьвіточко, моя сороката гадино, що сама себе укусила, мое ти упавше з дерева пін еве яблочко!

— Безличнику! — крикнула обурена донька короля.

— Дякую тобі — відповіла тота усьміхнена потвора.

— Я пожалую ся на твое поведене — загрозила Нітетіс.

— Яка ти люба! — сказав на то Боґес.

— Вступись менї з очий! — крикнула Єгиптиянка.

— Послухаю твого солоденького приказу — шепнув евнух, мов би їй говорив до уха якусь любовну тайну.

З омерзїнем і обуренем на такий глум, котрого страшність она зараз зміркувала, відвер-

---

виступають знатні Перзи і то треба мати на увазї. Старовавилоньский нарід не встидав ся торговлї. Грошеві інтереси і оборот капіталами відбував ся звичайно в сьвятинях.

[2]) Віра наказувала Перзам женити ся і погорджати тими, що не мали жінок. Надавати житє і піддержувати его уважало ся за щось найвисшого; длятого мати богато дїтий уважало ся за щось славного.

[3]) Вже Гомер каже, що Єгиптияни знали богато лїків. В написях на стїнах, в лябораториях при сьвятинях, именно же в Дендері та Едфу, а також в медициньских папірусах есть згадка про множество всїляких лїків. Так само були славні і египетскі отруї, а особливо стрихніна: Після египетскої мітольоґії не могли навіть боги оперти ся сильним отруям. З папіруса Маруккі'го показуе ся, що навіть бог Сет мало не погиб від отруї і аж бог сонця Ра поміг ему, коли навіть богиня Ізіс не могла ему дати ради.

до того, аби они признали ся. Так н. пр. арештованого ніби за якусь крадіж зарібника Ґіґеля, взяв один поліциян за праву, другий за ліву руку а вахмайстер і Гречух били его і копали доти, аж доки він не признав ся до крадежи, котрої не допустив ся. Три рази в ночи витягали его поліцияни з казні і страшно били. — Лейба Ельберт, арештований перед кількома літами за крадіж, розповідав перед судом, що Гречух бив его по голові а відтак взяв ему палець в шрубу і так сильно скрутив, що аж кров бризнула. Відтак звязали ему руки, заложили на коліна, і так били від пів до 12 до пів до 2 год. в ночи. На то надійшов був Рабій і скрутив лямпу, щоби з улиці не було видко. — Арештованого шевця Ілию Александровича вдарив насамперед вахмайстер кілька разів в лице, відтак казав розібрати его до нага і зревідував, а коли він не хотів признати ся, заложив ему зелізка на пальці і шрубував доти аж кров брисла. Опісля велів ему сковати руки аж до крови, пересунути через сковані руки попід коліна дручок а Гречух бив его тогди без милосерди палицею так, що він зовсім ослаб. За що они его так били він не знає. В подібний спосіб мучили засуджені також служницю Катарину Калити дуже слабосильну 17-літну дівчину, на котру було підозріне, що украла 10 зр. Збита і споневіряна прузнала ся до крадежи, котрої не допустила ся і навіть відсиділа 2 місяці в арешті.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 30 марта. Буджетова комісия німецкого парляменту відложила наради над проектом закона о помноженю фльоти до дня 15 цьвітня.

Новий Йорк 30 марта. Часопись World доносить з Преториї: Президент Кріґер заявив в розмові з кореспондентом, що побіда Трансвалю так певна, як то, що єсть Бог справедливий. Війна може тревати так добре місяць як і три роки, однако мусить скінчити ся побідою Бурів. Він (Кріґер) ніколи не нарушить чужої власности, копальні цілком безпечні.

Льондон 30 марта. Daily Chronicle доносить з Блюмфонтена: Генерал Френч доносить, що командант Бурів Олївіє на чолї 6000 людий іде на північ, аби получити ся з трансвальскими Бурами.

Льондон 30 марта. Times доносить, що у відповідь на проклямацию Робертса видав президент Штайн поклик до Бурів, в котрім заохочує їх до дальшої війни з ворогом.

Льондон 30 марта. Оногди цілий день кипіла завзята борба в околици Кімберлея. Бури виступили в великій силї.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістка.

— Уважаю собі обовязком подати до ширшої відомости, що масарня „Підгірскої Спілки в Станиславові“ о много поправила свої вироби масарскі, як були з початку, бо я побираю від самого початку вироби масарскі тої спілки до крамниці в Горожанці, то-ж пересьвідчений єсьм, що ніяка фабрика не дорівнає тим виробам. Длятого прошу всіх Р. Т. Русинів, щоби на сьвята спроваджували вироби масарскі лиш з масарні „Підгірскої Спілки в Станиславові“. *І. Михайлович*

Вол. Пок. в Зуб.: А звідкиж ми можемо знати, чи правда? Не гадайте що зараз все мусить бути правда, що ґазети пишуть. Преці може так бути, що хтось подасть до ґазети неправдиву або грубо перекручену вість а ґазета в добрій вірі видрукує єї і так пустить неправду в сьвіт. Або чи не може і так бути, що ґазета сама собі щось видумає — преці ті, що пишуть ґазети, то люди а не ангели. Про зарізане якогось там студента жидами длятого не віримо і ще раз то повтаряємо, що ми вже раз сказали: то не правда, мов би жиди до свого ритуалу потребували або уживали крови. Остаточно могло би бути, що якісь жиди із забобонів уживали би крови, подібно як свого часу — коли не помиляємо ся, в Ряшеві — кількох християн відкопували трупів людий, погибших на холеру, і лїчили вирізаним з них тілом занедужавших, або як недавно тому в Голяндиї убито чоловіка в тім переконаню що в нїм чорт сидить — але за таку забобонність не можна зараз всїх винувати, а вже ніяк не можна казати, що жиди до своєї віри потребують християньскої крови. — Також неправдою єсть, мов-би то сьвященики ширили ненависть до жидів. Кождий сьвященик преці знає і научає заповіди Божої: Люби ближнього! Можна виступати против лихварів, злодіїв, розбійників і т. п. але не против жидів длятого, що они жиди. Жид так само чоловік, як і инший, та має таке саме право жити на божім сьвіті як і кождий не-жид, а на злого, чи він жидівскої, чи християньскої віри, суть закони і кари. — **Лісничий І. Я.:** Мешкає у Львові в своїй палаті. — Кореспонденткам не відповідаємо нікому. За богато два гриби в борщ: давати всїлякі інформациї та ще і оплачувати почту до того! — **Мария:** Фарбярень у Львові єсть 13 (після книги адресової), а котра з них ліпша або найліпша — того не можемо знати, отже й не можемо ніякої припоручати. Що найбільше можемо Вам на здогад виписати яку фірму з книги адресової н. пр. Гольдберґ Бернард, ул. Чарнецкого, Баш Кароль ул. Скарбківска 33, Tschörner R. ул. Сикстуска 16, але згори кажемо що не беремо ніякої одвічальности на себе. — **Порф. І Євка Ґ. в М.:** Хто і коли їде зі Львова того не знаємо. Так само не знаємо, чи з рускої сторони хто вибирає ся. То єсть лиш певна річ, що вибирають ся Поляки з Кракова під проводом тамошного кн.-епіскопа Пузини і о. лат. обр. дра Смочиньского. Кілько може коштувати дорога не знаємо докладно; обчисляють більше менше на 120 зр. — **Предплатник в Косові:** Бородавки вирастають на тїлї подібно як ґузки на дереві — длячого і звідси? — се вже тайна природи. Можна їх позбути ся в той спосіб, що зрізує ся осторожно ножиком і мастить ся ляписом аж зовсїм щезнуть. Більші бородавки підвязують також волосом стягаючи его добре; підвязана бородавка усихає і викришує ся. Радять також натирати добре порошком з крейди, аби таки обсипати на ніч цїлу руку, коли бородавок богато і убирати рукавичку. Дехто радить знов жовтого соку з зіля зеленозень а цьвіту дївини, котрим треба бородавки натинати. — **Надія:** Невитягнені. — **Я. Я. в Ч:** Невитягнені.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

нула ся она від него і пустила ся домів; але він ще крикнув за нею: А не забувай на мене, красна королево, не забувай на мене! Все, що тобі приключить ся в найблизших днях, то дарунок любови бідного погордженого Боґеса!

Скоро Єгиптиянка щезла, змінив він тон своєї бесіди і наказав сторожам строгими приказуючими словами пильнувати добре висячих городів. — Хто з вас позволить якому иншому чоловікови крім мене заходити сюди, той пожне смерти! Нікому чуєте, нікому; а вже найменше вільно післанцям від матери короля, від Атоси, або других вельмож хоч би лиш ногою станути на сих сходах. Коли би Крезус або Оропастес хотіли поговорити з Єгиптиянкою, то рішучо не пустіть їх! Розумієте? То вам ще раз кажу, що тілько й вашого житя, як би ви просьбами або дарунками дали ся наклонити до непослуху. Ніхто а ніхто не сьміє без мого виразного устного позволеня заходити до сих городів! Я гадаю, що ви мене знаєте! Тут маєте отсї золоті статери в заплату за труднїйшу службу і присягаю ся вам на Мітру, що недбалих або непослушних не буду щадити!

Сторожі поклонили ся і готові були слухати свого настоятеля, бо знали, що він був страшним, коли загрозив та здогадували ся, що треба чогось великого сподївати ся, бо скупий Боґес не на жарти сипав статерами.

Тою самою носилкою, котрою принесено Нїтетісу, вернув евнух назад до сьвітлиці, де відбував ся пир.

Жінки короля вже були пішли, лиш побічні жінки стояли на своїх місцях і співали одностайні пісні, хоч мужчини їх серед крику не слухали.

Гості, що запивали ся, вже давно були забули на омлївшу женщину. По кождій чарці ставали крики щораз голоснїйші. Всї забули на високість сего місця та на присутність всемогучого володїтеля.

Тут вигойкував якийсь пяний на ціле горло, там обнимали ся два борці, котрих вино зробило дуже сердечними, онтам виносили слуги якогось, що запив ся до безтями, із сьвітлиці на двір, тут якийсь старий пияк вхопив збанок замість чаши і серед окликів радости своїх сусїдів випив его одним духом аж до дна.

На самім переді стола сидів король, такий чорний як земля і лиш стовпом дивив ся в чашу. Скоро побачив свого брата, то аж кулаки затиснув.

Не хотів відозвати ся до него і не відповідав на его питаня. Чим довше сидів так і дивив ся стовпом, тим сильнїйше ставало его переконане, що Єгиптиянка его зрадила та удавала перед ним любов, підчас коли єї серце належало до Бартї. Як же погано она его обманула, як велика мусїла бути невірність у тої зручної лицеміреницї, коли сама вість, що его брат любить иншу, могла не лиш знищити єї штуку, до котрої навикла, але й позбавити навіть притомности!

Коли Нїтетіс виходила із сьвітлиці, батько Федіми Отанес, відозвав ся: Здаєсь, що Єгиптиянки дуже вражливі на щасте в любови своїх шуринів; Перзийки не такі щедрі з своїми чувствами і бережуть їх для своїх мужів!

Гордий король удав, що не чує сих слів, зробив ся слїпим і глухим, щоби не чути, що шепчуть собі его гості та не видїти їх погляду, котрий вказував на то, що его обманено.

Бартя не міг бути тому виноватий, що она стала ся невірною; то лиш она любила молодця а любила его може тим щирійше, чим меншу могла мати надію, що знайде взаїмність у него. Як би він мав був найменше підозріне на свого брата, то було би таки зараз на місци по нїм. Бартя не винен був его нещастю, тому, що она его обманювала; але він був причиною того, і длятого відозвав ся в нїм знову давний гнів, що вже був притих та став ся в двоє сильнїйшим як кожда хороба за другим наворотом.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).